

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Alphio Episcopo. 150.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Eidem. 148.

Qui turbulentarum animi commotionum tyrannidem, quam plerique nulla vi frangi posse existimant, tyrannicè premit ac subigit, hic & vt fortis & strenuus celebrandus est, & vt tyrannicida.

Eidem. 149.

A Eternitas tanquã ἀειζωότης est, hoc est sempiterna vita. Εὐὸς nomine hoc vocabulū de sola ea natura, quæ ortus expers est, semperque sui similis, vsurpari consuevit. Nam immortale, de eo, quod cū ortum habuerit, minimè tamen moritur, hoc est de Angelo, tum de anima prædicari potest. Atque item incorruptibile, de iis quæ quamuis effecta sint, ea tamen conditione fuerunt, vt à corruptione aliena essent. At æternum diuinæ naturæ propriè cōuenit. Ac proinde de adoranda duntaxat ac summe regia Trinitate, quæ nec prius, nec post, nec primum & secundum & tertium admittit, vsurpari solet. Diuinū quippe numen numero excelsius est, ac temporibus præstātius, atque omni cogitatione sublimius. Quanquam enim proprietatum ratione distinguitur: dignitate tamen & essentia copulatur. Distinguitur enim, vt Iudæi & Sabellius confutentur: copulatur autem, vt Arrius & Eunomius dedecore atque ignominia perfundantur. Sic enim in personas porrigitur, vt tamen quantum ad essentiam, quæ comitem prorsus dignitatem habet, copuletur.

Alphio Episcopo, 150.

Quandoquidem omnes, quibus virtus vel ingenti vel exiguæ curæ est, sacerdotij dignitatē diuino nutu tibi concessam esse persuasum habent, quiduis agere debes, vt ne diuinam electionem per insequentis actiones probro ac dedecore afficias. Nā si animum ipse tuum sacerdotij lege coordinaris, ac rectæ quidem rationi imperium affeceris, iracundiam autem ipsi satellitem

Τῷ αὐτῷ. ρμκ.

Ὁ πλὴν τοῖς πολλοῖς ἀβίαισι εἶναι δοκοῦσαν τῆς παθῶν τυραννίδα τυραννικῶς βιαζόμενος, καὶ ὡς ἀνδρείος ἀδεδουλωμένος ἐφέλει, καὶ ὡς τυραννοκτόνος.

Τῷ αὐτῷ. ρμβ.

Ἡ ἀιδότης, οἷον ἀειζωότης ἐστὶν διὸ ἐπιμήτης τῆς ἀνάρχου φύσεως, τῆς αἰεὶ καὶ τὰ αὐτὰ, καὶ ὡς αὐτὰς ἐχούσης, λαμβάνεσθαι εἴωθε. τὸ μὲν γὰρ ἀθάνατον, καὶ ἐπὶ τῷ γενεαγενεῖ μὲν μὴ σποθιήσοικτος δὲ, οἷον ἐπὶ ἀγγέλῳ καὶ ψυχῆς κατηρρεῖσθαι δυνάται, καὶ τὸ ἀφθαρτον ἐπὶ τῷ πεποιμηθῶν μὲν, κρηττόνων δὲ φθορῶς γεγενημένων, τὸ δ' αἰδιον κυρίως τῆς θείας ἕσεως, ἰδιον ἐστὶν. διὸ ἐπὶ τῆς προσηκουητῆς, καὶ βασιλικῆς τριάδος μόνον λαμβάνεσθαι πέφυκε, τῆς τῷ πρῶτῳ καὶ μετὰ μὴ ἀνεχόμενης, μηδὲ τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον, καὶ τρίτον καταδεχόμενης. ἀριθμὸς γὰρ τὸ θεῖον ἀνώτερον, καὶ χροῖον κρείττον, καὶ πάσης ἐπινοίας ὑψηλότερον. εἰ γὰρ καὶ τῆς ἰδιότητος διαίρεται, ἀλλὰ τῇ ἀξίᾳ καὶ τῇ ἕσει συναπτεται. διαίρεται μὲν, ἵνα Ἰσδῶνοι καὶ Σαβέλλιος ἐλεγχθῶσι. συναπτεται δὲ ἵνα Αρειος καὶ Εὐμόμιος καταχωνισθῶσι. πλατωδόμενον γὰρ εἰς ἑσπεράσεως, συναπτεται καὶ τῆς ἕσεως, ἢ καὶ ἡ ἀξία πάντως ἐπιτεται.

Ἀλφίῳ ἐπισκόπῳ. ρν.

Ἐπειδὴ πάντες οἱ ἀρετῆς καὶ πολυλῶς, καὶ ἑλίχως λόγος, οὐ θεῖς νεύματος τὸ γέρας τῆς ἱερωσύνης δέδουσαι σοι πιστεύουσι, δίχως ἀνείπειν πάντα ποιῆν, ὅπως μὴ πλὴν θείας χειροτονίας τοῖς μετὰ ταῦτα παρατηρηθῶσι καθεβείσης. εἰ γὰρ πλὴν σταντῆ ψυχῆς θεομῶ ἱερωσύνης διακοσμήσας, καὶ τὸν μὲν λογισμὸν τῷ ὄργανον σποδ εἰς ἕσας αὐτοκρά-

αὐτοκράτορα. τὸν θυμὸν δὲ αὐτῷ δου-
ροφόρον ὡς δαδῶσας, καὶ νομοθετή-
σας αὐτῷ ῥηθεὶ παράδειον, ὡς ὀβασι-
λεὺς ἐβέλεται, καὶ πᾶν ὅσον ἡδοναῖς
τε καὶ λύπαις εἰς κακίαν ἐκδοτὸν ἐξο-
ρεῖται τῆς σωτῆρ γνώμης, πηλοῦσας ἢ
ἀνώγει ψήφον.

Τῷ αὐτῷ. ρνα.

Ἐλευθερίαν ψυχῆς χαλεπῆρες τὸ
ἄδολον, τὸ ἥμερον, τὸ φιλόανθρωπον,
τὸ ἀνδρείον, τὸ δίχμον, τὸ σῶφρον, τὸ
συγκρατασιακόν, τὸ ἥπιον, τὸ μετα-
δοτικόν, τὸ μὴ χρεῖπι, ἀλλὰ κρίσει κρα-
τῆν καὶ ψυφίζεσθαι, καὶ τὰ ἄλλα τὰ
τέτων ἀδελφά. ἀνελευτέρω δὲ τὸ τοῖς
ἐναντίοις πάθει κεχειρώσθαι, καὶ πᾶ-
σαν ἀγαθὴν ἐπισημαίνεσθαι ἐξωστρα-
κίσει.

Ἰσιδώρω Διάκονῳ. ρνβ.

Ἐπειδὴ γέγραπται, δι' ἡμῶν Ἰσρα-
ὴλ καὶ Μαριάμ κακῆρησάντων Μα-
ρία, ἡ Μαρία μόνη ἐπεπημῆθη, λέγεται
αὐτῆς τῷ παρῳπῷ ἔθνα ἡ γλώσσα
λοχὰ ἑσθαιθι(άσης, γράφω μὲν καὶ δ
ἡκουσα παρὰ πινος σφῶ. Ἰσραὴλ
δὲ καὶ τὸ ἑμαυτῷ νερομῶνον, ἵν' αὐ-
τὸς δοκιμάσας τὸ ἀληθέστερον ἔφη μὲν
οὐκ ὀκείνος, ὅτι ἐπειδὴ ἀρχὴ ἱερασι-
νῆς ἦν, οὐκ ἠθέλησεν ὁ θεὸς ὑβείσαι τὸ
παρῳμῶνον, ἵνα μὴ καὶ τὸ τέλος γένη-
ται ἐπορείδισον. ἐγὼ δὲ ἔτ' ἀνατρέψω
τὸτο, ἔτ' ἐγκρίνειν ἔχω, οὐκ ἀνατρέ-
πω μὲν ἐπειδὴ ἔδεν ἔτε τιμὴ ἀρετῆς,
ἔτε τιμὴ εὐσεβείας ὡς δαβλάπης. οὐκ
ἐγκρίνω δὲ, ἐπειδὴ παρῳ τῷ Ἀαρὼν ἱε-
ρασίῳ ἦν θεοτότερον καὶ ἐναίμακτος ἢ
τῷ Μελχισεδέκῳ. καὶ ὅτι οὐ καὶ ἀδέχα-
ρον καὶ τιμὴ Δία τὸ ἀξίωμα τῷ πλά-
σαντος, τὸ δίχμον παρῳεῖν. ἀλλ'
ὀκείνο μᾶλλον φημὶ, ὅτι ἐπειδὴ ἡ γρά-
φη ἐν τῇ κατηγόρῃ τῷ Μαριάμ
παρῳταξῆ, τὰνδρὸς καὶ ἀρχιερέως,
οἶμα, τὸ ἀπέρμα αὐτῷ δαδῶσας.

præbueris, edicâsque ei, ne quid eorum,
quæ regi minimè grata sunt, efficiat, atque
id omne quod per voluptates & mœrores
vitio addictum est, ex animo tuo eieceris,
hac demum ratione diuino calculo honor
abs te habitus fuerit.

Eidem. 151.

Ingenuæ animæ notæ sunt, à dolo ab-
horre, suauem, humanum, fortem, iu-
stum, pudicum ac temperantem esse, in-
dulgenter se ad inferiores demittere, leni-
tati & beneficentiæ studere, iudicio non
gratia & fauore superare ac decernere,
aliâque his affinia. Scruilis contrâ, contra-
riis affectibus subiectum esse, probamque
omnem cogitationem ex seipso propelle-
re atque ablegare.

Isidoro Diacono. 152.

Quandoquidè per litteras quæris, quid-
nam causæ sit, quamobrem cum Aaron &
Maria Mosen maledictis inceserint, sola
tamen Maria obiurgata fuerit, lepra nimi-
rum ipsius faciei, in qua lingua delitescit,
offusa, priùs quidem id quod ab erudito
quodam viro accepi, scribam, post autem
id quoque, quid mihi in mentem venit,
subnectam: quòd ipse vtrum ad veritatem
propensus sit, expendas. Aiebat igitur il-
le, quia sacerdotij principium erat, idcir-
co Deum sacerdotij præludio ignominia
notam inurere minimè voluisse: ne finis
quoque probrosus existeret. Ego verò hæc
rationem nec cur euertam, nec cur probè
habeo. Cur, inquam, euertam nō habeo,
quoniam nec virtutem nec pietatem lædit.
Cur item probem non habeo, quia ante
Aaronem diuinius & incruentum sacer-
dotium erat, nimirum Melchisedechi. At-
que item quia integri iudicis non est, ob
cuius, qui deliquit amplitudinem & digni-
tatem iuris religionem contemptui habe-
re. At verò illud potiùs dixerim, quia Scri-
ptura Mariâ viro suo ac Pōtifici præposuit,
Quo ij